

El teatre que veurem:

Una ullada als clàssics –revisats o no– i una aposta clara pels contemporanis marquen la programació teatral de la temporada que tot just comença. Una temporada que genera curiositat, entre altres aspectes, per ser la primera que Sergi Belbel programa al Teatre Nacional de Catalunya, i la primera que Javier Daulte programa el Villarroel Tea-

tre, aquest per encàrrec de la productora Focus. També per l'arribada de noves iniciatives vinculades a les arts escèniques, com ara la Factoria Escènica Internacional impulsada per la directora Carme Portacelli.

El Teatre Romea –amb direcció artística de Calixto Bieito– i el Teatre Lliure –dirigit per Àlex

Rigola– marquen també dos pols de la creació contemporània, com ho fan a Barcelona les sales alternatives de teatre amb produccions de petit format: la Sala Beckett, Versus Teatre i el Teatre Tantarantana.

Els festivals també dicten el ritme de propostes escèniques a Catalunya el mes de setembre de 2006,

avanç de temporada

El primer trimestre de la temporada teatral barcelonina apunta cap a autors com ara Shakespeare, Guimerà i Soldevila en el capítol de clàssics i, en el de contemporanis, David Mamet, Michel Houellebecq, Jordi Galceran, Sergi Belbel, Franz Kafka, Eugene O'Neill, Carles Santos, Javier Cercas, Neil LaBute, Heiner Müller i Stephen Sondheim, entre d'altres. (Text: Adriana Clivillé)

amb l'arribada del Festival Àsia i del Festival Internacional de Teatre Llatinoamericà de Catalunya. Convé tenir en compte també la programació estable del Festival Temporada Alta, que es programa a les ciutats de Girona i Salt entre octubre i desembre.

Així mateix, les propostes del Centre d'Arts Escèniques de Reus (CAER), amb programació ar-

tística del director Ferran Madico i amb seu als teatres Fortuny i Bartrina de la ciutat tarragonina. Aquest és el primer centre públic de producció escènica fora de Barcelona. Té caràcter nacional i es proposa integrar tota l'oferta escènica generada a Reus pels dos teatres locals i els festivals internacionals de circ Trapezi, i de mim i teatre gestual Cos.

TEATRE LLIURE: UN CLÀSSIC, UNA REPOSICIÓ I CONTEMPORANIS. La gran aposta del Teatre Lliure per un clàssic aquesta temporada és *Otel·lo*, de Shakespeare, que posa en escena la jove directora Carlota Subirós i que obre la temporada el 14 de setembre. Pere Arquillué serà *Otel·lo*, Chantal Aimée serà *Emília* i Joan Carreras

assumeix el paper de Iago. Signa la traducció d'aquesta reflexió sobre la gelosia Miquel Desclot. Després d'*Els estiuejants*, de Gorki, estrenada al Lliure la temporada passada, aquesta és la segona gran producció que assumeix Subirós, que sol plantejar clàssics amb certes actualitzacions.

El 15 de setembre i durant tres mesos reposen al Lliure *Un matrimoni de Boston*, de David Mamet, un dels èxits més indiscutibles de la temporada passada –va esgotar entrades amb setmanes d'anticipació–. Anna Lizaran, Emma Vilarasau i Marta Marco protagonitzen aquesta comèdia dirigida per Josep Maria Mestres que dissectiona els convencionalismes d'una parella no gens convencional. Mamet aborda els prejudicis, la moral –victoriana, estricta, relaxada, doble o triple–, de bons i mals costums, d'amor i d'amistat i ironia. Una peça en què res no és segur ni ningú està en possessió de la veritat.

Àlex Rigola, director artístic del Lliure, signa una creació pròpia anomenada *European house* (*pròleg d'un hamlet sense paraules*) que ja s'ha vist al Festival Temporada Alta de Girona i a escenaris de França i Alemanya. Serà a l'escenari de la Sala Fabià Puigserver a partir del 31 d'octubre. Rigola també adaptarà *Largo viatge hacia la noche*, d'Eugene O'Neill, en una producció de petit format de la qual es faran deu funcions.

El 14 de novembre es programa *La metamorfosi*, estrenada fugaçment al Festival d'estiu de Barcelona. El text suposa per a La Fura dels Baus i Daulte un punt de sortida per explorar les angoixes de l'home urbà del segle XXI. Es parla d'un intent frustrat de diferenciació de l'individu davant del grup, però no mitjançant una via creativa i alliberadora, sinó de mutilació de la pròpia individualitat.

NOVETATS ESPERADES. El músic resident del Teatre Lliure, Carles Santos, presenta enguany dues noves creacions: *El fervor de la perseverancia*, que és una òpera de petit format que s'estrena el 22 de novembre i, a continuació, un concert de quatre únics dies.

Mòbil –l'últim text escrit per Sergi Belbel i que dirigirà Xavier Albertí– serà una de les sorpreses del Teatre Lliure enguany i estarà en cartell a partir del 10 de gener. L'autor assegura que hauria dirigit aquest text si no fos perquè ha acceptat la direcció artística del Nacional.

El director Joan Ollé torna a la sala de Montjuïc amb un espectacle nou el mes de gener, i Xavier Albertí presenta conjuntament amb l'autora Lluïsa Cunillé un muntatge inspirat en la sarsuela *El duo de las africanas*, de Manuel Fernández Caballero, l'11 d'abril.

Una de les principals novetats d'aquesta temporada és el cicle *Radicals lliures*, que entre abril i maig agruparà a l'Espai Lliure companyies que integren la dansa, el teatre i la performance. Segons Àlex Rigola, "són inclassificables" i gaudeixen d'una producció "ràpida" que, en conseqüència, és de "baix cost". Rigola també ha apuntat que és un tipus de

La Fura dels Baus i Javier Daulte han treballat braç a braç en adaptar *La metamorfosi*, de Kafka.

muntatge molt habitual als escenaris de la resta d'Europa. Es coproduiran tres propostes d'aquestes característiques, dues de les quals seran amb el creador Sergi Faustino i la companyia Amarantos.

Per a aquesta iniciativa seria més idònia la sala del Lliure del barri de Gràcia, que encara no ha iniciat les obres de remodelació però que, en paraules d'Àlex Rigola, obrirà les seves portes l'any 2008 amb 250 butaques.

ROMEA: DRAMATÚRGIA CONTEMPORÀNIA. Al Teatre Romea, Calixto Bieito aposta de manera ferma per la dramaturgia contemporània, amb un cuidat equilibri entre la presència catalana, de la resta de l'Estat espanyol i europea. El director escènic promet per a la temporada 2006-2007 del Teatre Romea un munt d'instant de màgia, reflexió i intriga. En aquest teatre que va ser seu del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, Bieito considera necessari presentar nous textos, adaptacions, experiments escènics i el que ell anomena "immersions filosòfiques".

El 5 de setembre obrirà temporada *Tennessee*, creació de Xavier Albertí a partir de textos de Tennessee Williams, autor d'*Un tramvia anomenat desig* i *La gata damunt la teulada*. El muntatge compta amb Mont Plans, Roser Camí i el mateix Albertí, que ha escollit Williams perquè en la seva obra s'hi troba "la convulsa experiència del teatre americà de la segona meitat de segle XX".

Carnaval, amb dramaturgia de Jordi Galceran i direcció de Sergi Belbel, es podrà veure des del 18 d'octubre. Aquest thriller policíac en temps real és el següent text de Galceran després de l'èxit d'*El Mètode Grönholm*. *Carnaval* és unes muntanyes russes d'emocions intenses poc habitual en una obra de teatre, i compta amb un repartiment integrat per Marta Angelat, Roger Casamajor, Quimet Pla, Mar Ulldemolins i Sílvia Bel.

L'intèrpret Juan Echanove al capdavant de la direcció de *Visitando al Sr. Green*, de Jeff Baron, arribarà al Romea el 4 de febrer, amb Juan José Otegui i Pere Ponce com a protagonistes. L'escenari planteja un apartament estrofolari, residual i desordenat de la zona alta de Manhattan amb dos personatges: un jueu tradicionalista, solitari i de caràcter difícil, i el jove gai de bona família, ben situat professionalment que el va atropellar per accident. La confrontació està servida: el jutge dictamina una visita setmanal de dues hores.

LA LITERATURA, A ESCENA. Dos dels plats forts de la temporada al teatre del carrer Hospital de Barcelona són adaptacions literàries: la polèmica *Plataforma*, l'èxit editorial de Michel Houellebecq –estrena el 8 de febrer–, i *Soldados de Salamina*, de Javier Cercas –que s'estrena el 12 d'abril–. Bieito és el responsable de la posada en escena del primer, en què comparteix traducció i dramaturgia amb Marc Rosich. En aquesta ocasió, Bieito torna a treballar amb els actors habituals de la companyia del Teatre Lliure: Carles Canut, Min-

go Ràfols, Boris Ruiz, Lluís Villanueva, entre d'altres, per endinsar-se en el territori del turisme sexual tot mantenint un equilibri entre una ferotge crítica social i un joc frívol de provocació. *Plataforma* és una coproducció amb el Festival Internacional d'Edimburg i l'Ajuntament de Viladecans, escenaris en què ja s'ha pogut veure.

Soldados de Salamina arriba a Barcelona el 12 d'abril amb direcció de Joan Ollé i amb una certa expectació, després que David Trueba l'hagi portat al cinema. La peça compleix l'esquelet de la tragèdia clàssica: una primera part coral, una segona ocupada per un monòleg i una tercera amb un diàleg.

Oriol Broggi –director del teatre Alegria, Centre d'Arts Escèniques de Terrassa– dirigeix enguany al Romea una comèdia sobre la família, les tradicions i l'amor, *Passat el riu*, de Joe Dipietro, que arriba el mes de maig.

La formació El Musical Més Petit farà una única funció al Romea el 31 de desembre de l'obra *Tu, jo, ell, ella... i 10 anys més*, amb direcció musical de Sergi Cuenca i artística de Daniel Anglès.

NACIONAL: TEXTOS DESCONEGUTS EN CATALÀ. El marcat caràcter català de les produccions teatrals és el segell del primer trimestre del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), que compta amb dos autors clàssics –Carles Soldevila i Àngel Guimerà–, dos textos contemporanis –*Uuuub!*, de Gerard Vázquez, i una obra d'Albert Espinosa i Joan Font–, i un espectacle de titelles de la veterana companyia Marduix.

Obre la temporada el 28 de setembre *Valentina*, de Carles Soldevila, amb direcció de Toni Casares i dramaturgia de Jordi Galceran. El seu repartiment inclou Lluïsa Castell, Mercè Lleixà i Toni Sevilla, entre d'altres, i exposa "la rebel·lió de Valentina, de 17 anys, contra el món dels adults, contra la burgesia i la seva hipocresia", en paraules de Sergi Belbel.

Una de les estrenes més esperades és el 2 de novembre *En Pólvoira*, un text d'Àngel Guimerà que dirigeix Belbel, amb Anna Sahún, Marc Martínez, Julio Manrique, Santi Ricart i Manuel Dueso entre els intèrprets. El triangle amorós, els jocs de poder i la lluita del treballador esdevenen, de nou, elements propis de l'imaginari de Guimerà, passats pel sedàs de l'actualització.

El Nacional també reposarà el 18 d'octubre *Uuuub!*, de Gerard Vázquez, basada en la vida del pallaso Charlie Rivel i protagonitzada per Ferran Rañé. La dirigeix Joan Font, ànima de Comediants, i reflexiona sobre l'existència, i la manera com l'entorn i el moment històric que vivim tenen un pes decisiu en la nostra forma de pensar i actuar i en la nostra felicitat. *Uuuub!* està ambientada en l'Alemanya nazi i planteja la situació en què Charlie Rivel ha d'actuar a l'aniversari del Führer. És una comèdia irònica, entranyable i punyent que converteix els pallasos de debò en protagonistes d'un món de déus caiguts.

A continuació, la companyia de titelles Marduix celebra el seu trentè aniversari al Teatre Naci-

La sala del Lliure del barri de Gràcia, encara no ha iniciat les obres de remodelació però, en paraules d'Àlex Rigola, obrirà les seves portes l'any 2008 amb 250 butaques

Carlota Subirós dirigirà un *Otel·lo* al Lliure, amb Pere Arquillué de protagonista.

Al Teatre Villarroel hi tenen cabuda dramaturgs contemporanis poc representats als nostres escenaris. Gestionat per Focus des de juny del 2006 i amb direcció artística de Javier Daulte, enceta temporada amb un dels comptats musicals de la cartellera, *Merrily we roll along*, de Stephen Sondheim

onal amb la presentació de dos espectacles diferents: *Impressions: tres moments* i *Frederic, i tu què fas?*

D'altra banda, Joan Font i Albert Espinosa signen *El gran secret/El petit secret*, una obra que es podrà veure a la Sala Tallers a partir del 13 de desembre en versió per a públic adult, primer, i per a públic infantil, després.

UN DELS COMPTATS MUSICALS. Al Teatre Villarroel hi tenen cabuda, essencialment, dramaturgs contemporanis poc representats als nostres escenaris. Gestionat per Focus des de juny del 2006 i amb direcció artística de Javier Daulte, enceta temporada el 8 de setembre amb un dels comptats musicals de la cartellera, *Merrily we roll along*, de Stephen Sondheim, portat a escena per la companyia el Musical més Petit i amb direcció de Daniel Anglès.

Altres directors que presentaran espectacles al Villarroel són Magda Puyo, que estrenarà el 30 d'octubre *Gorda*, de Neil LaBute; Marta Angelat, que es posarà al capdavant del muntatge *Unes veus*, de Joe Penhall, el 5 de febrer; Ramon Simó, que el 12 de març estrena *L'altra guerra*, d'Elsa Solal, i Pep Anton Gómez, que el 10 d'abril puja a escena *Els hereus*, d'Alan Krieff.

LES ALTERNATIVES. Entre les sales alternatives de Barcelona, la Sala Beckett continua propo-

sant espectacles contemporanis que difícilment s'entrenen en altres sales, si bé inaugura temporada amb un text de David Mamet, *Els boscos*, que és la segona direcció que assumeix l'actor Julio Manrique després de portar a escena un text propi, *El miedo y la música*, al Festival Internacional de Teatre de Sitges 2005. *Ruanda 1994*, dirigit per Paco Zarzoso, i el Festival d'Òpera de Butxaca completen el primer trimestre de la Beckett.

El Teatre Tantarantana proposa dues peces absolutament contemporànies: *La diferencia entre espectadores de piezas estivales y espectadores de funerales estivales* i *Trece rosas*. La primera està inspirada en un fragment de l'*Italià* de Thomas Bernhard amb dramaturgia i direcció d'Iñaki Garz. La segona és una versió i direcció de Júlia Bel sobre la història de 13 dones, gairebé totes menors d'edat, que van ser detingudes injustament i afusellades poc abans d'acabar la Guerra Civil espanyola.

L'altra sala alternativa de Barcelona, Versus Teatre, proposa el cicle *Autories escèniques emergents i contemporànies* en col·laboració amb la Casa Amèrica de Catalunya. Entre d'altres, es podrà veure *Quartet*, de Heiner Müller, amb direcció de Carles Fernández Giua i traducció de Feliu Formosa, en una versió estrenada al Festival Temporada Alta de Girona la temporada passada. *Andorra*, de Jordi Casanovas, i *Fora, davant la porta*, de Wolfgang Borchert, són altres propostes de la sèrie.